

**LIST REKTORA UNIwersYTETU PAPIESKIEGO
JANA PAWŁA II W KRAKOWIE
NA DRUGI DZIEŃ ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA 2023 ROKU**

Umiłowani, Siostry i Bracia!

W dzisiejszej liturgii Słowa słyszymy, że Szczepan przemawiał z natchnienia Ducha Bożego. A jego przeciwnicy, gdy usłyszeli jego słowa, unieśli się wielkim gniewem (zob. Dz 7, 54). Kiedy go kamienowano, modlił się za swoich oprawców: *Panie, nie poczytaj im tego grzechu* (Dz 7, 60). Chrystus przypomina nam dzisiaj w Ewangelii, że jego nauka będzie znakiem sprzeciwu dla świata. Chrześcijanie zaś, nawet w prześladowaniach nie pozostaną sami, bo Boży Duch będzie z nimi. Ale najważniejsze jest to, że *kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony* (Mt 10, 22).

Ta wspaniała karta liturgii Kościoła jaką dzisiaj odkrywamy w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia – choć jesteśmy nadal w klimacie kołęd, zapalonych świateł na choinkach, szopki i wspomnienie męczennika niejako „psuje” nam ten sielski nastrój – niesie nam jednak z sobą mocne przesłanie, że życie w zjednoczeniu z wiarą ma wielką wartość. I dlatego wyraźnie nas kieruje w stronę wierności przykazaniom Bożym, wierności Ewangelii do końca, nawet za cenę śmierci. Tajemnica Boga narodzonego na ziemi, który przychodzi na świat, bo tak umiłował człowieka, aby nie zginął, ale osiągnął życie wieczne (zob. J 3, 16), jest dzisiaj przed nami tak wyraźnie odkryta. Tego znaku miłości Boga do człowieka, doświadczamy w aktualnie celebrowanych misteriach zbawienia. Ta perspektywa nieustannego poszukiwania każdej i każdego z nas przez Boga samego oraz wskazywania drogi do szczęśliwego życia z zachowaniem zasad prawa moralnego, staje się dzisiaj jeszcze większym zadaniem do realizacji dla każdej i każdego z nas.

30 lat temu papież Jan Paweł II opublikował swoją encyklikę „Veritatis splendor”. Została ona poświęcona w całości podstawom moralności chrześcijańskiej. Wskazywał w niej na Chrystusa jako dobrego Nauczyciela. To właśnie Jezus odpowiada na pytanie o to, jaki to blask prawdy oświetla moralne postępowanie człowieka. I dowodził, że jest to prawda o człowieku jako istocie cielesno-duchowej, stworzonej przez Boga z miłości i przeznaczonej do ostatecznego w niej spełnienia. Jest to prawda o dobru, które wybierając, człowiek w swoim moralnym postępowaniu staje się wewnętrznie coraz bardziej zdolny do osiągnięcia odwiecznego Dobra - Boga. Jest to prawda, która oświeca rozum i kształtuje wolność. W końcu, jest to prawda o tęsknocie za spotkaniem z Jezusem w wieczności, która ostatecznie wypełni sens ludzkiego życia i umożliwi człowiekowi poznanie jedynej Prawdy, czyli Boga.

To jego prorocze przesłanie nadal jest aktualne. Bowiem *blask prawdy jaśnieje we wszystkich dziełach Stwórcy, w szczególności zaś sposób w człowieku, stworzonym na obraz i podobieństwo Boga; prawda oświeca rozum i kształtuje wolność człowieka, który w ten sposób prowadzony jest ku poznaniu i umiłowaniu Pana* (Jan Paweł II, VS, wstęp). W dzisiejszym świecie - żyjącym często tak jakby Boga nie było - jest powinnością chwili i nieustannym wołaniem do poszukiwania blasku prawdy i uczenia się odczytywania go. Jest także wezwaniem do zachowania przykazań Bożych i z nich wynikających zasad moralności chrześcijańskiej.

Tak niezwykle wiąże się to przesłanie o blasku prawdy, wypowiedziane przez polskiego papieża, z wydarzeniem, jakie miało miejsce 10 września br. w Markowej, gdzie przeżywalismy beatyfikację Józefa i Wiktorii Ulmów oraz ich siedmiorga dzieci. Patronów rodzin, których życie, zgodne z prawem Bożym, kierujących się katolickimi zasadami, jest wzorem świętości moralnej i miłości bliźniego, posuniętej aż do męczeństwa. To oni dali przykład zachowania prawa miłości Boga i bliźniego w sytuacji granicznej. Prawo Boże kazało im być nieposłusznymi wobec prawa zła. Udowodnili, że istnieją takie czyny, których nikt i nigdy nie może wybierać, choćby tłumaczył się dobrą intencją czy zaistniałą sytuacją. Nasi błogosławieni ryzykując własnym życiem, wybrali prawo Boga i upomnieli się o miłość.

To wszystko mobilizuje nas – tak jak kiedyś Szczepana, rodzinę Ulmów i wielu innych chrześcijan przed nami żyjących – do dokonywania właściwych, na miarę zbawienia, wyborów dobra, zachowania przykazań Bożych, ochrony życia człowieka od momentu poczęcia do naturalnej śmierci, obrony małżeństwa kobiety i mężczyzny, ochrony i priorytetu rodziny. To jest nadal i nieustannie nasze zadanie i powołanie. Dlatego też z odwagą idziemy, patrząc z nadzieją na przyszłość, bowiem *jeśli Bóg z nami, ktoś przeciwko nam* (Rz 8, 31).

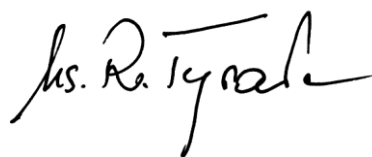
Moi drodzy, Siostry i Bracia!

Na naszym Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie wraz z trzema tysiącami studentów i doktorantów rozpoczęliśmy nowy rok akademicki jako katolicka wspólnota kształtowania sumienia i moralności w oparciu o Boże prawo.

Chcemy też nieustannie się rozwijać, dlatego 4 listopada br. rozpoczęliśmy kolejny etap budowy Kampusu Jana Pawła II dla naszego Uniwersytetu. Wówczas miało miejsce wmurowanie kamienia węgielnego oraz aktu erekcyjnego pod powstający dydaktyczny budynek na os. Ruczaj w Krakowie. Chcemy wznieść nowoczesną uczelnię, ale nade wszystko kształtować moralny kręgosłup naszych studentów, a także dawać świadectwo chrześcijańskiej wiary.

Dziękuję za Waszą troskę duchową i materialną o nasz Uniwersytet i bardzo proszę nie ustawajcie w niej. Cała nasza wspólnota akademicka życzy wam łaski Bożej oraz zdrowia i codziennej wierności chrześcijańskim ideałom.

Niech Chrystus narodzony w Betlejem, nieustannie Wam wszystkim błogosławi na te święta, ale także w nowym 2024 roku!

ks. prof. dr hab. Robert Tyrła, rektor UPJPII

Kraków, 26 grudnia 2023 roku

II dzień świąt Bożego Narodzenia, święto św. Szczepana